

Az Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége (ABOSZ)

2015. évi munkaterve

Az ABOSZ alapszabályában rögzített céljai:

- a) Az asztmás és allergiás betegek, e betegségek veszélyeztetettjei, illetve egyesületeik, közösségeik érdekének országos és nemzetközi közös képviselése.
- b) Az asztmás és allergiás betegek egymást segítő közösségeinek létrehozása, segítése, munkájuk összefogása, együttműködésük szervezése, hálózatuk kialakítása.
- c) Az asztmás és allergiás betegek jobb minőségű életét segítő tevékenységek (pl. egészségügyi és szociális ellátás, képzés stb.) megismertetése, véleményezése, támogatása.

A Szövetség az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény szerinti tevékenységet folytat a közjó és a közérdekek minél teljesebb kiteljesülése érdekében:

- az egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító- és egészségügyi rehabilitáció,
- a nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés,
- hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése,
- emberi és állampolgári jogok védelme, és
- a munkaerőpiacon hátrányos helyzetű rétegek foglalkoztatásának elősegítése területén.

Az ABOSZ munkatervét alapvetően mindig az Alapszabályunkban rögzített fenti célok határozzák meg. Ezen belül időszerű ***hangsúlyeltolódásokat*** a szövetség éppen adott anyagi lehetőségei, valamint a tervezett időszakban előre várhatóan bekövetkező ***olyan jogszabályi változások váltanak ki, amelyek igen erős hatást gyakorolnak az ABOSZ érdekkörébe tartozó egészségkárosodottak életkörülményeire, illetve*** adott esetben azokra a körülményekre, amelyek egyáltalán a betegszervezetek, vagy bővebben ***a társadalmi szervezetek létét alapvetően befolyásolják.***

Már korábban is ügyeltünk arra, hogy munkatervünk a külső érdeklődők számára is jól érzékelhető legyen, ezért abban rendszeresen szerepeltettünk egy a közvetlen vagy az adott időpontig meghatározóan ható múltat bemutató összefoglalót, amely – mivel a dokumentumoknak önállóan is értelmezhetőnek kell lenniük – értelemszerűen átfedéseket tartalmazott a mindenkori közhasznúsági beszámolóval.

A most hatályos civil törvény egyik következményeként az új, egységes kötelező formátumú egyszerűsített beszámoló és annak közhasznúsági melléklete nem ad érdemi lehetőséget a szervezetek lényegi tevékenységének megismerésére.

A kötelező formátumú beszámoló sajátos jellemzője, hogy láthatóan már senkit sem érdekel különösebben, hogy egy adott szervezet tulajdonképpen mivel is foglalkozik, az új törvény számára közhasznúnak csak az a szervezet számít, amelyik – egy jól prosperáló vállalathoz hasonlóan – komoly gazdasági eredményeket tud felmutatni, és egyidejűleg (nyilván éppen az így szerzett pénzügyi forrásokból) megfelelő társadalmi ismertségét és elismertségét is biztosítani tudja.

A szervezetek tárgyévben végzett alapcél szerinti és közhasznú tevékenységének szöveges bemutatására az áttéréskor alapesetben 1030 karakter (egyharmad A4-es oldal) terjedelemben voltak kíváncsiak!

A valódi társadalmi szervezeteknek még meg kell találniuk annak alkalmas módját, hogy az új típusú kötelező beszámoló talán nem is véletlenül rendkívül korlátozott felülete helyett valamilyen más, de alkalmas módot találjanak arra, hogy az érdeklődő társadalom megismerhesse tevékenységük lényegét.

Nem nyugodhatunk bele abba, hogy a társadalom jobbításáért jellemzően saját elhatározásukból és nem anyagi haszon- vagy hatalomszerzés reményében tevékenykedő civileket is éppen a párháttérű törvényhozók civilelles jogalkotása miatt előbb-utóbb ugyanolyan fásult közöny öveze, mint – egyébként méltán – a politikai pártokat.

Számunkra – civil szempontból – egyelőre biztató, hogy még a legutóbbi, 2014-es felmérések szerint is sokkal nagyobb a társadalmi közbizalom a civil szervezetek felé, mint a politika irányában.

Rögtön hozzá kell azonban tennünk, hogy ugyanez a jelenség mennyire káros hazánk szempontjából, mert a politika tartós elfogadatlansága rendkívüli mértékben megnehezíti az az ország számára legfontosabb változások eredményes véghezvitelét is.

Azt, hogy most hogyan állunk, ellenőrizhetjük például a következő felületen:

http://www.civilkollegium.hu/2015/03/10/arh-2014-orszagos-kozbizalom-felmeres-eredmenyek/#_ftn1

*Idén is minden korábbinál több okkal elmondhatjuk a következőket: annak érdekében, hogy egyáltalán bármilyen pozitív módon hatást gyakorolhassunk az asztmás, allergiás betegek illetve e betegségek veszélyeztetettjeinek életére, **mindenekelőtt azzal kell törődnünk, hogy egyáltalán fennmaradjon az ilyen tevékenység megszakítás nélküli folytatásának lehetősége.***

Annyira ugyanis nem vagyunk pesszimisták, hogy ne reméljük, előbb vagy utóbb ismét megteremtődnek az ehhez szükséges feltételek. Nem mindegy azonban, hogy valamilyen átmeneti nehézségekkel megküzdve, de folyamatosan lehet továbbvinni, vagy egy megszűnt tevékenységgel – azt romjaiból felépítve vagy a nulláról újra kezdve – lehet ismét foglalkozni.

Mivel az előző két bekezdésben megfogalmazottak sajnos már nem példa nélküliek, tavaly is komoly oka volt leírásuknak, de még mindig bízunk benne, hogy a jövőben talán nem kell évről-évre hasonló megfogalmazásokkal élnünk. A leírtak feltétlenül indoklásra szorulnak.

Idézet a még 2010 májusában elfogadott előző munkaterv bevezetőjéből: „... **ha nem lesz érdemi változás az egészségügyben, és ha hatni, figyelmet eredményesen felkelteni nem tudunk, akkor el kell gondolkodnunk azon, meddig ringathatjuk magunkat abban a hitben, hogy érdekvédő-ismeretterjesztő tevékenységünk még közhasznú együttműködés (kooperáció), és nem inkább egy a demokrácia látszatát elősegítő alibi-tevékenység, azaz a közérdeket eláruló kiszolgálás (kollaboráció).**”

Az ABOSZ munkaterve szempontjából nekünk az egészségügy (és nem csak a betegségügy) változásait kell figyelni, értékelni, és a küldöttgyűlésünk általi elfogadással is megerősítve meghatározandó módon, az egészségügy javulásához kell – legalább a saját érdekeltségünk körünkben – hozzájárulnunk.

Azon azonban már most is érdemes alaposan elgondolkodnunk, hogy mit is jelent a „*saját érdekeltségi körünk*” kifejezés.

Testünk és lelkünk egészségében minden mindennel összefügg, és nekünk, mint főként légúti betegségekkel foglalkozó szervezetnek különösen tudnunk kell, hogy amint a légzés minősége testünk minden sejtjére hatóan befolyásolja egészségünket, úgy a népegészségügy és az arra meghatározóan ható közegészségügy állapota is széleskörűen meghatározza az ország népességének jól-létét, jelenkori és jövőbeni esélyeit.

Ezért nem hagyhatjuk szó nélkül, ha az egészségügyet bármelyik kormány csak úgy kezeli, mint a gazdaság egyik ágazatát, és (az ország eladósításáért felelősök válogatás nélküli megkeresése, illetve különösebb megterhelése nélkül és helyett) más ágazatokhoz hasonlóan az egészségügyből is forrásokat von ki. Példák hosszú sora bizonyítja, és józan paraszti ésszel is könnyen belátható, hogy *az egészségügy, az oktatás és a tudomány megerősítése nélkül a gazdaság és az ország is esélytelen marad.*

Hozzátehetjük, *az egészségügy sem fejleszthető a magánérdekek befolyásától legalább stratégiai ágazataiban megvédendő oktatás és tudomány megerősítése nélkül.*

Időszerű, kiemelt fontosságú, a munkatervben kötelezően figyelembe veendő tény:

Sajnos változatlan tényként kell figyelembe vennünk, hogy ma, Magyarországon csak a tájékozott betegnek van az egészségügyről szóló törvényben jogként meghatározott, de ténylegesen a legkritikább esetben érvényesülő valóságos döntési lehetősége, elvileg érvényesíthető betegjoga.

Ehhez is hozzá kell azonban két megszorító feltételt tennünk, mert még az érvényesíthető jog sem jelent érvényesülő betegjogot.

A betegjog érvényesüléséhez ugyanis elsősorban hatósági jogokkal is rendelkező szervre, valami olyasmire, amit például úgy hívnának, hogy Országos Betegjogi, Ellátottjogi, Gyermekjogi Hatóság (OBH) lenne szükség.

A szükséges és hasznos intézmény neve tehát még csak véletlenül sem lenne azonos a legfeljebb csak a jogsértések dokumentálgatására és nem elintézésére alkalmasként létrehozott Országos Betegjogi, Ellátottjogi, Gyermekjogi és Dokumentációs Központ (OBDK) nevével.

A betegjogok érvényesüléséhez azonban (az előző feltétel, a hatóság hiányában) még inkább szükség lenne egy második feltétel meglétére is.

Arra a feltételre, amely ma már sajnos egyre inkább hiányzik a rászoruló betegekből, és pedig kiszolgáltatottságuk arányában, fokozottan hiányzik: ez a feltétel az a bátorság, hogy egyáltalán ki merjenek állni a jogaikért az egészségügyi ellátórendszerben, adott esetben éppen azzal az őket kifogásolhatóan (hiányosan, a megbízottsági feltételek teljesülését nem biztosítva) ellátó szervvel szemben is, amelytől további ellátásuk alapvetően függ.

Azok érdekében, akiknek nincs (mert a leírtak miatt nem is lehet) önmaga által is érdemben védhető betegjoga – kimondhatjuk, a túlnyomó többség érdekében – tevékenykedni, adott, példaértékű esetekben eljárni az ABOSZ-nak is alapszabályi feladata, erkölcsi kötelessége.

Nem a mi szégyenünk, hogy az ebben az anyagban eddig leírtak csak néhány hangsúlyban, apróbb változásban térnek el az előző évi munkatervünk bevezető állapotleírásában megfogalmazottaktól.

Ez pusztán annyit jelent, hogy az egészségügy állapotában és azon belül a betegek érdekeinek és jogainak képviseletében a legutóbbi évben nemhogy pozitív változás nem történt, hanem még a korábbiaknál is átláthatóbban kiderült, a betegek biztonságos, kielégítő ellátásáról beszélni ma Magyarországon vagy illúzió, vagy durva hamisítás.

Ezt támasztja alá a 2015. március 18-ától kezdődően lezajlott I. Betegbiztonsági Konferencián elhangzott összesen több mint 80 előadás is.

Szinte minden előadás arról szólt, hogy miként kellene megteremteni a biztonságos betegellátást, ami most a betegellátásban részt vevők által jól tudottan (*de nem köztudottan*) nem létezik.

Az előadók a legkülönbözőbb okokat sorolták, amelyek az egyébként hivatalosan elvárt, de meg nem valósuló biztonságot lehetetlenné teszik. Az egyes problémák megoldására, *a biztonság kötelező szintjének elérésére* ismertek a módszerek, de *nem állnak rendelkezésre a feltételek!*

Több előadáson kifejezett hangsúllyal, még többön csak ismert alapigazsággként utaltak arra, hogy elegendő szakdolgozó nélkül sincs betegbiztonság.

Hozzáteszem, az ágy mellett dolgozó szakdolgozók nélkül általános értelemben még annyira sincs betegbiztonság, mint a gyógyítási folyamatot meghatározó, ellenőrző, de gyógyító munkát manuálisan – feladata szerint – nem, vagy jellemzően csak konkrét beavatkozás keretében végző orvosok nélkül.

Szakdolgozóból ugyanis egyrészt sokkal több kell, mint orvostól, másrészt nélkülük nemhogy a bonyolult, de még a legelemibb, tehát legtömegesebben igényelt egészségügyi kezelések, gondozási munkák sem valósulhatnak meg.

„Elméletileg már nem lenne garantálható a betegbiztonság, a gyakorlatban is csak azért működik, mert az orvosok és szakdolgozók 'a hátukon viszik' az ellátást” – derült ki a Magyar Rezidens Szövetség és a Szinapszis közvélemény-kutató cég közös, betegbiztonságra irányuló reprezentatív felméréséből.

Előzmények, közvetlen vagy máig meghatározóan ható háttér:

2011 őszéig jó esélyünk volt arra, hogy munkánk értelme abból a szempontból sem lehet kétségbe vonható, hogy milyen konstruktív kapcsolatunk volt az egészségügy hivatalból felelős legfőbb szervével (az egészségügyért felelős államtitkársággal).

Normális közállapotok esetén ugyanis ennek is egy fontos szempontnak kellene lennie annak eldöntéséhez, hogy tevékenységünket a közjó érdekében, köznyelvi értelemben (és itt hangsúlyosan nem a jogszabályok követelményrendszere szerint!) közhasznúan végezzük-e.

Az ABOSZ szövetségi ernyőszervezeti tevékenységének eredményeit azonban sajnos komoly mértékben befolyásolta az, hogy az egészségügy átszervezésének folyamán ***2011. második felében szinte megszűnt a szakállamtitkárság és a betegszervezetek közötti biztatóan indult egyeztetés, és csak 2013 májusának végén jött létre (amennyiben a létrejövetel érdemben és szabályosan megvalósulna lenne mondható) a két évvel azelőttre várt Nemzeti Betegfórum.***

Elmondható sajnós az is, hogy *a Nemzeti Egészségügyi Tanács megszüntetését kb. fél évvel követően* a korábbi időszakban (akkor még ellenzéki pozícióban) igen aktív jelenlegi kormánypártok szinte teljes elzárkózása kapcsán *gyakorlatilag leállt, illetve szórványossá vált a Nemzeti Egészségügyi Kerekasztal munkája is.*

Ennek kapcsán is komoly okkal kell jeleznünk azt az aggodalmunkat, hogy úgy tűnik, tovább folytatódik, sőt erősödik a „*rólunk, de nélkülünk*” elv szerinti jogalkotás.

Az elmúlt két évben gyakorlatilag szünetelt a korábban létező, de változó mélységű együttműködésünk az egészségügy területén tevékenykedő három kamarával, a Magyar Orvosi Kamarával, a Magyar Gyógyszerészi Kamarával és az Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamarával. Ennek háttérindokaként azt az egyébként megérthető okot vélelmezzük, hogy a három kamarának nem utolsó sorban a rájuk nehezedő, belső életük és a külvilág felé irányuló hatásuk függetlenségét markánsan korlátozni szándékozó kormányzati törekvések miatt, elsősorban a saját ügyeivel kellett foglalkoznia.

Nem maradt elég idejük és energiájuk arra, hogy az egyébként számukra is fontos, de alaptevékenységük fenntartásához nem nélkülözhetetlen betegszervezeti kapcsolataikkal is foglalkozzanak.

Ezt a jelenséget a pártpolitikától magát elhatárolni kívánó civil társadalom sajátos szétmorzsolódásának vagy – rosszabb esetben – eredményes szétmorzsolásának egyik jelzőjeként is érdemes lenne vizsgálni, főként abban a tekintetben, hogy ez hosszú távon is károsan hathat a hazai egészségügy egyébként sem különösen dicsérhető viszonyaira.

Hasonlóan fontos volt (pontosabban lett volna) lehetséges együttműködésünk újabb felmérése, átgondolása céljából a rendszeres kapcsolattartás a betegségünk szempontjából leginkább érintett orvos-társasággal, a Magyar Tüdőgyógyász Társasággal.

2011 elejétől fogva elnökük kezdeményezésére felélénkült, átmenetileg rendszeressé vált, majd 2013 nyara óta – rajtunk kívül álló elképzelések okán – lanyhult, majd már gyakorlatilag szünetel a kapcsolattartás.

Az elmúlt évek folyamán megpróbáltuk tovább erősíteni meglévő kapcsolatainkat a természet- és környezetvédő civil szervezetek egy részével is. A civil szektor kezelésének hátterét markánsan átalakító törvényi háttér járulékos hatásaként keletkezett „sok az eszkimó, kevés a főka” jelenség mellékhatásaként azonban sajnós a zöld szervezetek között is felerősödött a nagyobb főkéért az alapértékek egy részét is feláldozni hajlandó tendencia, amit a hatalmi „oszd meg és uralkodj elv” sikeres érvényesüléseként is szemlélhetünk.

Mivel az ABOSZ jelenlegi képviselője nem az elveiket is félretenni hajlandó főkavadások közé tartozik, nem tartozunk a végső maradékként is folyamatosan fogyó számú főkákért egyéb szempontok nélkül, fősodorban kajakozó eszkimók közé.

Ismert tény, hogy a hazai egészségügy hosszú évek óta egyre inkább olyan, már csaknem kilátástalan helyzetben van, hogy komoly összefogás és nemzeti konszenzus elérése nélkül már a teljes összeomlás réme fenyegeti.

Ezt a tényt ma már az ágazat egyetlen résztvevője sem tagadja, és éppen ez a tragikus helyzet adja az egyetlen reményt, hogy mégis lesz kilábalás.

Nekünk, az Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetségének munkatervében rögzítendően sincs – nem is lehet – más dolgunk, mint hogy ebben a folyamatban minden erőnkkel részt vegyünk.

Ez pedig azt jelenti, hogy sajnos nem lehet dátumszerűen eltervezett „békeidős” munkatervet készíteni, hanem a „hadigazdálkodáshoz” hasonlító körülményeknek megfelelően, mindig meg kell tennünk mindent, amit az adott pillanatban leghasznosabban tehetünk azért, hogy a jelenlegi betegségügy egészségügyé alakulhasson egy leendő, más, általánosabb szempontok szerint is egészségesebb Magyarországon.

Az ABOSZ 2015. évre szóló munkaterve tömör megfogalmazásban

Mivel a fenti – nem ok nélkül hosszúra sikerült – háttérbemutató szerint jelenleg Magyarországon nem alkalmas a helyzet nyugodt, jellemzően egy jobbára változatlan társadalmi háttér figyelembevételével történő tervezésre, ezért nem is várható el tőlünk, hogy fejünket a homokba dugva, látszólagos munkatervet állítsunk össze, és különösen nem elfogadható, hogy ilyen tervet elfogadjunk. Használjuk tovább a bevált utat!

Egy lassan hetente alapértékeit változtató Európában és egy merőben kiszolgáltatott helyzetű Magyarországon élve, mi csak azt határozhatjuk meg munkatervünk lényegéeként, hogy bár másokkal ellentétben az ABOSZ nem küzd saját alapértékei válságával, de egy kiszolgáltatott országban élethelyzetük szempontjából gyakran legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő embereinek érdekeiért tevékenykedik.

Olyanokért, akiknek a szabad levegővétel is gyakran gondot okoz, és akik közül minden harmadik napon megfullad egy beteg. Egy olyan országban, ahol európai összehasonlításban a legrosszabb légszennyezettség, az átlaghoz képest másfél-kétszeres a légúti és keringési betegségek miatti halálozás, mégsem látunk komoly javító intézkedéseket, szándékokat.

Kinek az érdeke mindez? A betegé, az államé, vagy a bármi áron, bárkik egészségének, olykor életének kockázatára gazdasági növekedést akaró felelőtlen haszonlesőké?

Az államnak a szavazók reális elvárásaiból vagy hiú reményeiből pozícióba kerülő mindenkori felelős vezetői kiemelten lennének kötelesek szolgálni a különböző civilizációs betegségektől szenvedő, összességükben a teljes népesség túlnyomó többségét kitevő állampolgárok érdekeit, már csak az oly sokszor emlegetett emberi jog, az esélyegyenlőség elve alapján is.

A legrövidebben összefoglalva az ABOSZ-nak mindössze egyetlen olyan feladatköre lesz, aminek a mindenkor lehetséges körülmények között következetesen eleget kell tennie.

Ez pedig abból áll, hogy mind érdekképviseleti, mind betegtájékoztató tevékenységében vállalja egy klasszikussá vált bizonyos kisfiú szerepkörét, aki akkor is felkiált, hogy „A király meztelen!”, amikor az esetenként sajátos – de egyre inkább túlnyomó többségünkre kihatóan nyomós – okok összessége miatt mindenki csöndben hallgat.

Munkatervünk megvalósításában számítunk a betegek számára legfontosabb lehetséges partnerek, az orvosok, a szakdolgozók és a gyógyszerészek legkülönbözőbb társaságaira, kamarájára és természetesen a szakmai kollégium megfelelő szakcsoportjainak adott esetben támogató segítségére is.

A legutóbbi év tapasztalataiból is levonva a megfelelő következtetéseket, nem nevezünk meg egyetlen olyan csoportosulást sem, amelytől különösebb támogatást várnánk. Tudomásul kell vennünk, mindenki (és ugyanígy minden szerveződés) a saját túlélésért küzd, és elsősorban azokat keresi, akiktől ő remélheti a legtöbb támogatást.

Az eredményes megosztás időszakában csak lassú ébredésekre, és hasonlóan vontatottan induló változásokra lehet számítani, de ugyanakkor, bár ki nem számíthatóan, elképzelhető a pozitív folyamatok robbanásszerű felgyorsulása is.

Az egészségügy területén történő változásoknak, és azok kapcsán a betegek véleményére irányuló tényleges figyelemnek, pontosabban az azoktól való kiszámított ózdkodásnak talán egyik leginkább érzéketes példája a több mint négy éve ígérgetett, de jogszerűen és a betegek érdekében máig sem működő Nemzeti Betegforum esete. Több szót most nem érdemel!

Van azonban néhány biztató példa is arra, hogy a legutóbbi hónapokban a korábbi nyomasztó előzmények után végre mégis megerősödni látszik az egészségügy és a csatlakozó területek legkülönbözőbb oldali – de egyelőre a hatalmi szférán kívüli – szereplőinek összefogás iránti igénye. Legalább a dokumentum végén ezekből is szemlézzünk, olyanokat, amelyekben az ABOSZ is érintett:

Egy 2015. március 21-én írt levél a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (MESZK) Nagygyűlése résztvevőinek:

2015. március 21., az Egészségmenetről:

Bővebben: http://www.meszk.hu/upload/meszk/document/Pos_Peter.pdf

Egy 2015. április 22-i hír a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (MESZK) május 12-ére meghirdetett Egészségmenetéről:

2015. április 22., másodszor az Egészségmenetről (PoPe hozzászólásával):

Bővebben: http://www.medicalonline.hu/eu_gazdasag/cikk/soha_nem_latott_agazati_osszefogas_johet

Egy 2015. május 5-én írt elektronikus levél a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (MESZK) elnökének, Balogh Zoltán elnök úrnak:

**Tisztelt Elnök Úr!
Kedves Zoltán!**

Az Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetsége (ABOSZ) képviselőjeként kijelentem, hogy szövetségünk csatlakozik a "Közös Kiáltás az Egészségügyért" demonstrációhoz, támogatja annak céljait, és kiemelten fontosnak tartja a MESZK március 21-i Nagygyűlése által elfogadott - 12 pontban megfogalmazott, és a helyszínen Zombor Gábor államtitkár úr támogatását is élvezett - reális kívánságok mielőbbi teljesítését is.

Addig is lehetőleg minden a szakdolgozók és a betegek között létrejövő kapcsolatot felhasználva meg kell szólítani minden beteget, és általa is minden hozzátartozót, hogy saját érdekében csatlakozzon, vegyen részt a központi egészségmeneten, ha ő nem képes erre, küldje el maga helyett hozzátartozóit.

Ha szükséges, akár havonta meg kell ismételni a demonstrációt, amíg eredményt nem látunk! Megfontolandó az is, hogy az ország néhány nagyvárosában, ugyanabban az időben, összehangoltan párhuzamos egészségmenetek is szerveződjenek.

Valóban elég volt a hitegetésből, minden további késlekedés tovább mélyíti a betegek máris szegényes ellátatlanságát és a betegbiztonság tragikus lezülését is! Nagyon remélem, hogy az ugyanaznap tartandó minden más egészségügyi demonstráció kölcsönösen erősíteni fogja egymás hatását.

Üdvözlettel:

Pós Péter elnök
Tel.: (1) 315-1801
www.abosz.hu

Egy 2015. május 27-én (13:10) írt elektronikus levél az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottsága és az Allergia-Parlagfű Kerekasztal tagjai számára abban az ügyben, hogy megjött az értesítés, ***a Kerekasztal civil tagjai többségének követelésének megfelelően, mégis felkerült a parlament világhálós felületére*** (<http://www.parlament.hu/web/fenntarthato-fejlodes-bizottsaga/allergia-parlagfu-kerekasztal>) ***a Kerekasztal legutóbbi ülésének szó szerinti jegyzőkönyve:***

Tisztelt Fenntartható fejlődés bizottsága!
Tisztelt Allergia-Parlagfű Kerekasztal Tagok!

Nagyon köszönöm, hogy végre megvan az első jele annak, talán mégsem hiábavaló még ma sem következetesen küzdeni.

Azt is köszönöm, hogy így mindannyian gyorsan meggyőződhetünk arról, *egyáltalán nem alaptalanul, hanem igen jogosan írtam előző levelem végén az alábbiakat:*

"Azt pedig kikérem magamnak, hogy a leginkább PR jellegű összefoglalóban az Asztmás és Allergiás Betegek Országos (ABOSZ) elnökeként teljesen hamis képet mutatnak be rólam, s így, közvetve az általam képviselt szövetségről is. Mintha ezen az ülésen csak feszültségcsökkentés lett volna a célom a civil szervezetek között! Pontosan tudom bizonyítani, hogy mi mindenről beszéltem. Így azt is, hogy miért hamis az egyetlen nekem tulajdonított hozzászólás sugallt üzenete, és azt is, hogy miként képviseltem a több millió allergiás ill. asztmás érdekeit. Ennek viszont - talán nem véletlenül - nyoma sincs a PR összefoglalóban. Ögyes. De ha nem változtatják meg, ha majd ráérek, jóhír rontásáért perelni is fogok!"

Most még egy okkal inkább kérem, *hozzák komolyabb összefüggésbe* a Kerekasztal világhálós felületén most már elérhető a jegyzőkönyv fölött szintén elérhető, ugyanarról *az ülésről szóló Összefoglaló szövegét a tényszerű, és nem csak a szokásos virtuális valósággal.*

Ugyanis bárki számára, aki gondosan elolvassa mindkettőt, ordít a különbség, és ezzel a jövőben jobb sorsra is remélhetőleg érdemessé váló Allergia-Parlagfű Kerekasztal csak lejárhatja magát.
Ne tegyék, javítsanak!

Ellenkező esetre megismétlem: "... ha nem változtatják meg, ha majd ráérek, jóhír rontásáért perelni is fogok!"

Üdvözlettel, és előre is köszönettel:

--

Pós Péter elnök
Tel.: (1) 315-1801
www.abosz.hu

Friss hír, hogy a parlament Fenntartható fejlődés bizottságának az Allergia-Parlagfű Kerekasztal anyagait bemutató felületéről másfél órán belül eltávolították az ABOSZ elnöke által súlyosan kifogásolt szöveget tartalmazó Összefoglalót.

A kifogásolt mondat ez volt: „Pós Péter, az Asztmás és Allergiás Betegek Országos Szövetségének elnöke a parlagfümentesítésbe bekapcsolódó új és a régebb óta működő civil szervezetek közötti szakmai tapasztalat különbségét hangsúlyozta.”

Felületes, vagy ***a szokásos mértékű hírhamisításokhoz már hozzászólt, azokat a változtathatatlanba való belenyugvással fogadó olvasó szemével nem volt túlzottan sértő a mondat, de tartalma ebben a formában kétszeresen is valótlan.*** Egyrészt azt sugallja, mintha az ABOSZ elnökének ez lett volna az ülésen elhangzott legfőbb mondanivalója (aminek állítása durva hazugság lenne!), másrészt lényegét tekintve is hamisan mutatja be azt a részletesen, négy hozzászólás közül kettőben is kifejtett mondanivalót, amelyet ebben a résztémában az elnök kifejtett. ***Az ABOSZ jóhíre pedig védendő, mert sokat ér!***

Szándékainknak, álláspontunknak a továbbiakban is a törvényhozás és a közigazgatás szerveihez történő eljuttatásával, illetve honlapunkon (www.abosz.hu) kívánunk hangot adni.

Elfogadta az ABOSZ küldöttgyűlése:

Budapesten, 2015. május 29-én

Pós Péter elnök